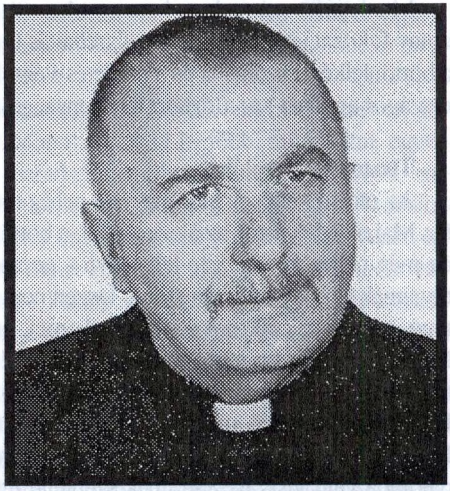
Mocsai Zoltán

Búcsú Dr. Majzik Mátyástól*

Tisztelt Gyászoló Egybegyűltek!
Gyászoló Család, Gyászoló Kollégák!

Szomorú szívvel jöttünk mindnyájan, hogy Dr. Majzik Mátyás nyugállományú bv. alezredestől, börtönlelkésztől, barátunktól, munkatársunktól búcsút vegyünk.

Mélyen megindított bennünket a hír, hogy szeptember 4-én örökre itt hagyott bennünket. Hihetetlen módon megrázott, mert onnan jöttünk immáron az utolsó együttes utunkra, ahol néhány hete még gondot viselő tekintetével körülnézett. A Szegedi Fegyház és Börtönben, a Csillagban, közösségi létünk színhelyén az intézet múltjáról, jelenéről tervezett jövőjéről beszélgettünk. Onnan jöttünk, ahol alezredes úrnak, Matyi bácsinak, Mátyás atyának, Lelkész Úrnak, az utóbbi időben Templomépítőnek szólították őt. Onnan jöttünk – onnan jöttem én is az emlékezés mindig hiányos gondolatait papírra vetve –, ahol nehéz elfogadni az elfogadhatatlant: elment, itt hagyott bennünket.

Szomorú kötelessége a búcsúztatónak, hogy egy életművet, és egy, a büntetés-végrehajtáshoz 34 éve szorosan kötődő alkotó, sokoldalú tevékenységet néhány szóban összegezzen. Majzik Mátyás 1971-ben határozta el, hogy a büntetés-végrehajtáshoz szegődik, nevelőtiszt lesz, 31 évesen, tanítói diplomával, néhány éves pedagógusi tapasztalattal. Ezt írta akkor önéletrajzában: „A nevelőtiszti pályában hivatást látok, úgy érzem egyéniségemnek is megfelel. Szeretném magam az egyetem pszichológia és pedagógiai szakán tovább képezni, hogy pályámon valóban helyt állhassak". 1971. szeptemberében kezdődött a Szegedi Fegyház és Börtönben pályája, amely hivatásos jogviszonyban 1993. május 31-ig tartott, de közalkalmazottként tovább folytatódott ez év szeptember 4-ig.

Majzik Mátyás az önéletrajzában 1971-ben leírtakat – tulajdonképpeni életcélját – teljesítette, annak tartalmi és szakmai kereteit túlteljesítette. A szigorú adatok szerint 1971. szeptember 1-től nevelőként, 1975. márciusától osztályvezetőként, 1981. augusztusától speciális fejlesztő nevelőként foglalkozott a Szegedi Fegyház és Börtön kivételes nehézségű elítéltcsoportjainak lehetséges reszocializációjával, majd a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokság megbízásából karitatív és börtönlelkészi koordinátori feladatokat látott el. 2000. szeptemberétől főállású börtönlelkészként a Szegedi Fegyház és Börtönben szervezte és végezte

* A szegedi Belvárosi temetőben 2005. szeptember 15-én elhangzott gyászbeszéd rövidített szövege.

– mint a Katolikus Börtön-lelkipásztori Szolgálat Országos koordinátora – a börtönpasztorációs munkát.

Az önéletrajzában megfogalmazott elhatározásának megfelelően egyetemi diplomát szerzett 1976-ban a JATE Pedagógia Szakán, 1984-ben megszerezte a doktori címet, majd 1989-ben elvégezte a Szegedi Római Katolikus Hittudományi Főiskolát.

Munkájáért számtalan elismerést kapott. Tulajdonosa a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatának, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoka Díszoklevelének, amelyet a börtönlelkészi szolgálat és a büntetés-végrehajtási szervezet együttműködése terén kifejtett országos egyházi koordinátori tevékenysége elismeréseként kapott 2004. szeptemberében.

Tisztelt Gyászolók!

Az utolsó közös út előtt nagyon nehéz torokszorító hangon kimondani, hogy búcsúzunk Dr. Majzik Mátyástól, az alezredestől, a börtönlelkésztől, Mátyás atyától, a pater familias-tól, de még nehezebb – szinte lehetetlen – pontosan megfogalmazni, ki is volt Ő. Nem ugyanolyannak láttuk Őt mindannyian, hiszen nem ismerhettünk mindent, ami benne élt, ami azzá tette, ami volt, csak annyit tudtunk róla, amit a hozzá fűződő viszonyunk megengedett. Megismerhettük Őt munkatársként, vezetőként, barátként, diakónusként, legutóbb nagy betegséggel küzdő kortársunkként. Biztosan sokan még több oldaláról ismerték, de volt egy jellegzetesség, egy különleges minőség – amit tömören Majzik-jelenségnek neveznék –, amelyet megismertünk benne, általa. Az elmúlt majdnem 35 évben életét a fogvatartottak társadalomba való visszavezetésének szentelte úgy, hogy komplex módon értelmezte a magyar büntetés-végrehajtás törvényben megfogalmazott céljait és feladatait. Minden ízében ismerte azt az összetett rendszert, amelyet büntetés-végrehajtási nevelésnek neveznek a szakemberek. Kijelenthetjük, hogy ebben az elkötelezettségben rejlik utánozhatatlan életművének, illetve a Majzik-jelenségnek a lényege. Ez az alkotómunka tudta szintetizálni, egy személyben egyesíteni az egyenruhás embert, a rendfokozattal rendelkező testületi tagot, az alkotó pedagógust, a jelenségeket elemző, terápiát nyújtó pszichológust, a kisbetűs jobb-latrokkal foglalkozó lelkészt, a védett szállást építő és üzemeltető szervezőt, a szakmai munkát megkoronázó templomépítőt.

A Majzik-jelenség legértékesebb gyöngyszemei a következők:

1971–1986	Gyakorlati: nevelői, pszichológusi és vezetői munka a Szegedi Fegyház és Börtönben.
1989	A Mécses börtönpasztorációs lap megjelentetése az ország összes börtönében.
1991	A Magyar Börtönpasztorációs Társaság Mécses Szeretetszolgálatának megalapítása.
1992	Országos anonim levelezőszolgálat létrehozása, segítve a börtönök adaptációs célkitűzéseit.
1995	A börtönből szabadultak utógondozásának beindítása (Mórahalom, átmeneti szállás)
1999	Az I. Nemzetközi Börtönpasztorációs Konferencia megszervezése Szegeden

2000 A Szt. Jobb Lator Katolikus Kápolna felavatása a Szegedi Fegyház és Börtönben, folyamatos jelenlét az intézetben.

2001 Modellértékű társadalmi rehabilitációs központ létrehozása és folyamatos üzemeltetése Tass-Alsószenttamáson.

2004 Templomszentelés Tass-Alsószenttamáson – elítéltek részvételével.

Csak a gyöngyszemeket említettem. A Majzik-jelenség lényege a folyamatos szolgálat: szolgálat az intézetben, az intézeten kívül, a szakmai hálózatban, szolgálat a különböző hivatalokban.

Sokat gondolkoztam, hogyan lehetne méltón értékelni Dr. Majzik Mátyás életművét. Engedjék meg, hogy személyesre szabjam a szót. Matyi! Munkád legfőbb, mondhatni, egyetlenegy indítéka volt: a humánum! Örök rejtély marad előttem, honnan táplálkozott a Te eredeti tisztaságában fogant jóság-fanatizmusod, koncepciót védelmező konokságod. Bennünket – akik „kézfogásközelről" ismertünk – mindenkor megperzselt fanatikus szenvedélyed, az önként vállalt kötöttség, mindennapi létezésed munkadinamizmusa. Nem is tudtuk követni utadat: Szeged – Tápé – Tass-Alsószenttamás – Budapest – Szegedi Fegyház és Börtön. Csodabogárnak mondtunk, pedig a jóság sebzettje voltál, bizonyságát adtad, hogy a dolgok megválfoztathatók.

Tisztelt Gyászoló Család!

A Majzik-jelenség, a megvalósíthatóság bizonyságának nyújtása, a folyamatos fanatizmus csak egy szeretetteljes, toleráns, együttműködő közvetlen környezet, a család egyetértésével, aktív közreműködésével jöhetett létre. Tudtuk, hogy Margitka azonosult férje folyamatos szolgálatával, hogy odaadó segítőtárs, tudtuk, hogy Mátyás gyermekei pontosan ismerték és értették édesapjuk elhivatottságát. Köszönet a segítségért, köszönet a toleranciáért.

Tisztelt Gyászolók!

Amikor a Szegedi Fegyház és Börtön, illetve a Büntetés-végrehajtási Szervezet nevében elköszönök Dr. Majzik Mátyástól, eszembe jut, hogy a nagybetűs IDŐ ezt bölcsen hallgatja, jól tudván, hogy nélküle semmi nem igazolható. Ez az Ő dolga. Az ellenben a mi dolgunk, hogy Majzik Mátyás életének példája és szellemisége nélkül nem lehetünk meg a jövőben sem. Hogy az IDŐNEK mi a szándéka VELE, nem tudhatjuk, de emlékezetébe idézhetjük, hogy történelmünkben a hasonló férfiak kivételezett megbecsülésben részesültek. Ha az IDŐ igazságos, ezt teszi Majzik Mátyással, és szándékaink így találkoznak. Ha az IDŐ másképp vélekedne, mi a holnapi nemzedékekkel együtt mondjuk: Majzik Mátyás, Majzik alezredes Úr, Matyi, Lelkész Úr, a mi szívünkben élsz tovább.

Emléked, életmű ved legyen háboríthatatlan!